

VERTIC.

Naročnina naj se naprej plačuje in pošilja uredništvu v šentpeterskem predmestju hš. št. 15 v Ljubljani. (Lai- bach.)

Izhaja 1. dne v mesecu in stoji za celo leto 2 gl. 40 kr., za pol leta 1 gl. 20 kr. Po pošti: za celo leto 2 gl. 60 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr.

Časopis s podobami za slovensko mladost.

Štev. 7.

V Ljubljani 1. julija 1873.

Leto III.

Vjeta ribica.

Pri vodi ribič mlad sedi
In tènnek ribici moli.

Ko ribica zagleda ga,
Odplava berž in se smehljá:

„Ne boš me ribič ne dobil
„Ne boš se z mano ne gostil!“

Odplava dalje, — pa že spet
Se tènnek v vodi jej zasvet'. —

„Ta tènnek pa nastavljen nij,
„Nevarnosti se bati nij;

„Gotovo se je ribčú snel
„Na tega me ne bode vjel.“ —

In plane nanj — pa omedlí,
Ko tènnek vanjo se vsadí;

In predno bila je mervá,
Besede je izústila:

„Nevarnosti če se otmeš,
„Hoditi v drugo več ne smeš;

„Ker lahko lahko se zgodi,
„Da te nesreča tam dobi!“

F. Šetina.

Ivana.

(Prosto po D. U. spisal F. Šetina.)

Lupolov, pregnanec, je živel že mnogo let v pusteji in merzlej Sibiriji. Njegova zvesta supruga in edina hči Ivana sta ga spremili v samotne kraje, kjer so skupaj prenašali svojo žalostno osodo.

V znožji nekega pogorja je stala Lupolova kôča, ter je bila tako vsaj nekoliko zavarovana pred hudo burjo in silnim mrazom. Z divjačino je moral skerbni oče živeti sebe in svojo družinico, ter se je ves božji dan potikal po lesovji in pečinah, da je dobil potrebnega živeža. Ali starčku so s časoma roke in noge opešale. Več ni mogel ubogi Lupolov po sternih pečinah plezati, več ni bil zmožen loka napenjati; moral je toraj seči po zadnjih novcih, katere si je bil pridobil za prodane kože divjih živali. Pa to ni dolgo trajalo. Noveci so